

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 32, nr. 1127, 25 februarie 2025, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

„Competențe sustenabile pentru o societate dinamică”

Pentru o pregătire completă pentru piața muncii, înțelegerea noilor tendințe economice și sociale și un CV valoros!

Inscris-te acum și investește în viitorul tău!

student-ct@spiruharet.ro

» Pagina 4

Proiectul

Viitor Oltenia-Competențele VIITORului pentru studenți din Sud-Vest OLTENIA - începere stagiilor de practică de către studenți

» Pagina 3

24 - 28 FEBRUARIE 2025
SĂPTĂMÂNA PORȚILOR DESCHISE
GRĂDINIȚA PRIETENII MEI

Vrei să vezi cum arată o zi la grădinița noastră?
Să cunoști educatoarele și să afli mai multe despre programul nostru?

Am pregătit:

- * Ateliere interactive pentru copii
- * Tur ghidat al grădiniței
- * Sesiune de Q&A pentru părinți

Descoperire majoră pentru o terapie inovatoare a bolii Huntington, cu contribuția cercetătorilor de la *Transylvanian Institute of Neuroscience*, prin proiectul HUNGTEN

„Această lucrare validează importanța țintirii proteinelor implicate în mecanismele de reparare a ADN-ului în tratamentul BH. Cercetările noastre din cadrul HUNGTEN continuă să exploreze aceste mecanisme pentru a optimiza viitoarele terapii personalizate.”

Prof. Gabriel Balmuș cercetător principal, TINS și UK DRI din cadrul Universității Cambridge, Marea Britanie.

» Detalii în pag. 2

Lector univ.dr. Florin MACIU de la Facultatea de Științe Juridice și Științe Administrative București din cadrul Universității „Spiru Haret”:

„(...) Când poporul român se ceartă, alții câștigă. Optimizarea legislației în domeniul alegerilor trebuie să aibă în vedere interesul poporului și nu al unor entități profitoare, cărora nu le pasă de viitorul României ori îl văd altfel. Unii dintre politicienii zilelor noastre sunt rodul perfect al actualei legislații. Sunt ei capabili să transforme legislația care i-a creat? Putem să sperăm la o optimizare a acesteia? Există un drept al cetățeanului de a fi corect informat, pentru a alege în cunoștință de cauză. Putem să-l protejăm?”

Descifrăm răspunsul în seria de articole:

Alegeri și... iar alegeri!?

» Pagina 7

Fascinația „drojdiei”

Mioara VERGU-IORDACHE

Tensiunea prelungirii anului electoral este la cote foarte înalte. Normal. Nu ni se comunică simplu și clar procesul invalidării turului I și a turului II. Este un proces electoral disprețuit. Și nu, eu cred că nici numărul alegătorilor nu contează! Dacă un singur om ar fi votat la turul I și turul II, ar fi fost normal să i se comunice motivul pentru care s-a anulat procesul electoral, în temeiul legii, al Constituției, omul ar fi trebuit informat. Că de aceea suntem cetățeni și avem drepturi! Dacă era ceva de înțeles, s-ar fi înțeles! Dar se înțelege că nu este nimic de înțeles. Cine crede că electorii români sunt incapabili să priceapă niște motive serioase? Cine își permite să dea motive de scenarii catastrofice, cine sădește neîncrederea, cine dictează în România? Cine contestă democrația din România? De ce? Vă rog, nu-mi vorbiți de corupție! Se vede cu ochiul liber că este un virus universal, un „covid”! Orice asemănare cu vaccinurile anticovid nu este deloc întâmplătoare. Se plătește din greu. Nu, nu este o scuză, este o constatare! Și da, corupții și corupătorii, români și de alte nații, trebuie să fie pedepsiți!!! Vinovații, nu popoare întregi!

Recentele evenimente nu fac dovada vreunei mari științe de carte! Autorii, generatorii lor, par a fi pe „drojdie” - *reminiscență, rămășiță, urmă, esență, fond* al unui caracter urât – sau chiar drojdie – *gunoi, lepădătură, pleavă*. Îți vine să plângi, să te cauți în fundul buzunarelor să le dai să supraviețuiască, pentru că, ei sunt „pe drojdie”, adică sunt la capătul resurselor. Dar putere ar mai avea „să facă drojdiile capul cuiva”, adică să spargă, să zdrobească vreunui capul pentru a le fi lor și neamurilor lor bine. Și acum, în pragul altui rând de alegeri sau în pragul turului doi, atitudinea este tot *pe sec*. Oamenii speră că sunt *pe drojdie*.

V-am mai spus însă că noi, românii, (nu știu din ce traumă istorică, din ce motiv bine înrădăcinat) suntem mai dispuși să dăm atenție știrilor negative decât celor pozitive, că acelea care spun despre urât, violent, promiscuitate, trădare, ură, boală, crimă, viol, moarte, hoție, minciună... acelea sunt ascultate cu interes și promovate, distribuite cu voluptate, ne așezăm din proprie inițiativă la colț, pe coji de nucă, ne autode-nunțăm pentru... fără vină.

În toată Europa, în toată lumea oamenii sunt nemulțumiți, ies în stradă, strigă. Chiar și așa, multe ne despart. Nu numai la noi „administratorii” sunt incapabili. Trăim vremuri agitate. Dacă noi am învăța să apreciem oamenii după faptele lor intelectuale și/sau fizice, nu după diplome! La urma-urmei, ce sunt diplomele mai mult decât bilete de intrare în arena confruntării culturale sau/și pe piața muncii?! În arenă nu se intră cu bilete calpe! Sau, dacă „portarul” nu este vigilent, „autenticul” respinge „falsul”. Diploma este un document individual, care atestă parcurgerea unor cursuri și dobândirea unor cunoștințe, a unor competențe. Obținerea ei este o opțiune personală. Deținerea ei nu dă calitate. Calitatea deținătorului dă valoare actului. Există OAMENI, oameni care au diplome reale, dar de care nu simt nevoia să facă vorbire, în fața cărora merită să ne închinăm! Fără drojdi și drojdieri!

Utilizarea telefoanelor mobile în școli și implicarea în activități care interferează cu procesul educațional

Pornind de la o serie de sesizări și cazuri publice pe tema interferenței unor activități în școală care perturbă desfășurarea în bune condiții a procesului didactic, Ministerul Educației și Cercetării solicită tuturor inspectorilor și directorilor de unități școlare examinarea regulamentelor proprii privind prevenirea, controlul și sancțiunile impuse în astfel de situații, inclusiv evaluarea modalității de implementare a acestora.

Obiectivul este protejarea contextului educațional și a intereselor educaționale ale elevului, implicit ale statutului cadrului didactic.

Reamintim că, în cazul concret al telefoanelor mobile, există - prin lege și prin alte norme legale subsecvente - reglementări privind interdicția utilizării acestora pe durata

orelor de curs, cu excepția situațiilor în care sunt folosite cu acordul cadrului didactic în scop educațional.

„Toți actorii sistemului de educație - elevi, profesori, părinți - trebuie să cunoască aceste reglementări și să le implementeze riguros și curajos, inclusiv pe linia sancțiunilor existente. În cazul specific al telefoanelor mobile, așa cum am mai declarat, nu susțin interzicerea totală a acestora în școală, însă în spiritul practicilor psihopedagogice și al reglementărilor legale existente, trebuie să asigurăm un control riguros în privința utilizării acestora în sălile de curs, pentru a ajuta când este cazul și mai ales pentru a evita interferența perturbatoare cu actul educațional”, a declarat ministrul Daniel David.

BIROUL DE PRESĂ al MEC

„Funia zilelor, săptămânilor și lunilor anului, adunate într-un șnur bicolor”.

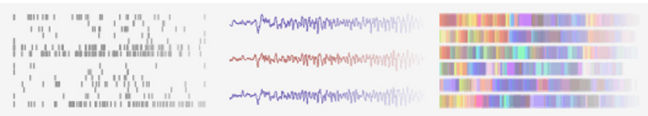
Mărțișorul este o mică bucurie pentru suflet, un mic obiect de podoabă legat de un șnur împletit dintr-un fir alb și unul roșu, purtat fie în piept, fie la mână, care apare în tradiția românilor și a unor populații învecinate. Pe 1 martie, bărbații oferă fetelor și femeilor, împreună cu mărțișorul, și flori timpurii de primăvară, cea mai reprezentativă fiind ghiocelul.

Se spune că, în vechime, mărțișorul era confecționat din două fire răsucite de lână colorată - albă și neagră sau albă și albastră - și era dăruit în prima zi din luna martie. Obiceiul mărțișorului este de fapt o secvență dintr-un scenariu ritual de înnoire a timpului - primăvara, la moartea și renașterea simbolică a Dochiei. Unele tradiții spun că firul mărțișorului, funie de 365 sau 366 de zile, ar fi fost tors de Baba Dochia, în timp ce urca turma la munte. Asemănător Ursitoarelor care torc firul vieții copilului la naștere, Dochia torcea firul anului primăvara, la nașterea timpului calendaristic. De aceea, mărțișorul este numit de etnologul Ion Ghinoiu „funia zilelor, săptămânilor și lunilor anului, adunate într-un șnur bicolor”. Culoarea roșie simbolizează dragostea pentru frumos și amintește de curajul tânărului care a învins zmeul și a eliberat Soarele, iar cea albă simbolizează ghiocelul, prima floare a primăverii.

Cercetări arheologice efectuate în România, la Schela Cladovei, au scos la iveală amulete asemănătoare cu mărțișorul datând de acum cca. 8.000 de ani. Amuletele formate din pietricele vopsite în alb și roșu erau purtate la gât.

Documentar, mărțișorul a fost atestat pentru prima oară într-o lucrare de-a lui Iordache Goleacu. Folcloristul Simion Florea Marian presupune că, în Moldova și Bucovina, mărțișorul era compus dintr-o monedă de aur sau de argint, prinsă cu ață albă-roșie, și era purtat de copii în jurul gâtului. Fetele adolescente purtau și ele mărțișor la gât în primele 12 zile ale lui martie, pentru ca mai apoi să îl prindă în păr și să-l păstreze până la sosirea primilor cocori și înflorirea arborilor. Atunci, fetele își scoteau mărțișorul și-l atârnau de creanga unui copac, iar moneda o dădeau pe caș. Aceste „ritualuri” asigurau un an productiv.

COMUNICAT DE PRESĂ

Studiu pentru dezvoltarea unei terapii genetice inovatoare pentru boala Huntington (BH)

Cercetătorii de la *Transylvanian Institute of Neuroscience* (TINS), alături de parteneri internaționali de renume, au făcut un pas semnificativ spre dezvoltarea unei terapii genetice inovatoare pentru boala Huntington (BH). Studiul, publicat recent, miercuri, 12 februarie 2025, în prestigioasa revistă științifică *Science Translational Medicine*, a fost condus de prof. Sarah Tabrizi de la UK DRI (din cadrul University College London, Marea Britanie), cea mai importantă cliniciană în domeniul bolii Huntington la nivel global.

Descoperirile acestui studiu demonstrează că reducerea nivelului proteinei MSH3, implicată în mecanismele de reparare a ADN-ului, poate opri expansiunea toxică a repetării CAG din gena HTT – mecanismul fundamental care declanșează boala.

Studiul deschide noi direcții de cercetare pentru crearea de tratamente personalizate, menite să încetinească sau chiar să oprească progresia bolii Huntington.

Boala Huntington este o boală neurodegenerativă ereditară gravă, care apare de obicei la vârsta adultă și, în prezent, nu are un tratament curativ. Evoluția bolii duce, treptat, la pierderea controlului mișcărilor, tulburări cognitive și schimbări de comportament, afectând profund viața pacienților și a familiilor lor.

Rezultatele obținute sunt direct legate de proiectul HUNTGEN, implementat la Transylvanian Institute of Neuroscience (TINS), care investighează modul în care instabilitatea genetică a secvenței nucleotidice CAG contribuie la progresia bolii.

Gena HTT conține această mică secvență de „litere” ADN – CAG – care se repetă în mod normal de mai multe ori, ca un cuvânt copiat în mod repetat într-un text. La persoanele sănătoase, această secvență CAG se repetă de aproximativ 10-35 ori și nu provoacă probleme. Însă, în cazul persoanelor cu boala Huntington, această secvență CAG se repetă de prea multe ori – de peste 35 de ori. Cu cât această secvență se extinde mai mult, cu atât proteina produsă de gena HTT devine mai anormală și mai toxică pentru celulele nervoase. În timp, aceste celule încep să moară.

Membrii echipei HUNTGEN, dr. Mihai Miclăuș și dr. Gabriel Balmuș, au avut un rol important în conceptualizarea studiului și analiza bioinformatică a datelor, consolidând expertiza TINS în domeniul neuroștiințelor și al terapiilor genetice.

Descoperirea recentă demonstrează că terapia bazată pe oligonucleotide antisense (ASO) poate fi o strategie viabilă pentru a opri mecanismul genetic care accelerează boala Huntington.

„Țintirea MSH3 este extrem de interesantă nu doar pentru că este direct implicată în expansiunea repetării CAG, ci și pentru că studiile genetice sugerează că pierderea funcției MSH3 este relativ bine tolerată la oameni. Rezultatele noastre subliniază potențialul reducerii MSH3 ca o strategie sigură și eficientă pentru întârzierea manifestărilor bolii Huntington”, susține prof. Sarah Tabrizi, coordonatoarea studiului, UK DRI - UCL, Marea Britanie.

„Această lucrare validează importanța țintirii proteinelor implicate în mecanismele de reparare a ADN-ului în tratamentul BH. Cercetările noastre din cadrul HUNTGEN continuă să exploreze aceste mecanisme pentru a optimiza viitoarele terapii personalizate.” – prof. Gabriel Balmuș, cercetător principal, TINS și UK DRI - din cadrul Universității Cambridge, Marea Britanie.

„Descoperirile noastre sunt direct corelate cu cercetările din cadrul proiectului HUNTGEN. Ele oferă o nouă perspectivă asupra mecanismelor moleculare ale bolii Huntington și propun o direcție clară pentru dezvoltarea de terapii inovatoare.” – dr. Mihai Miclăuș cercetător principal, TINS.

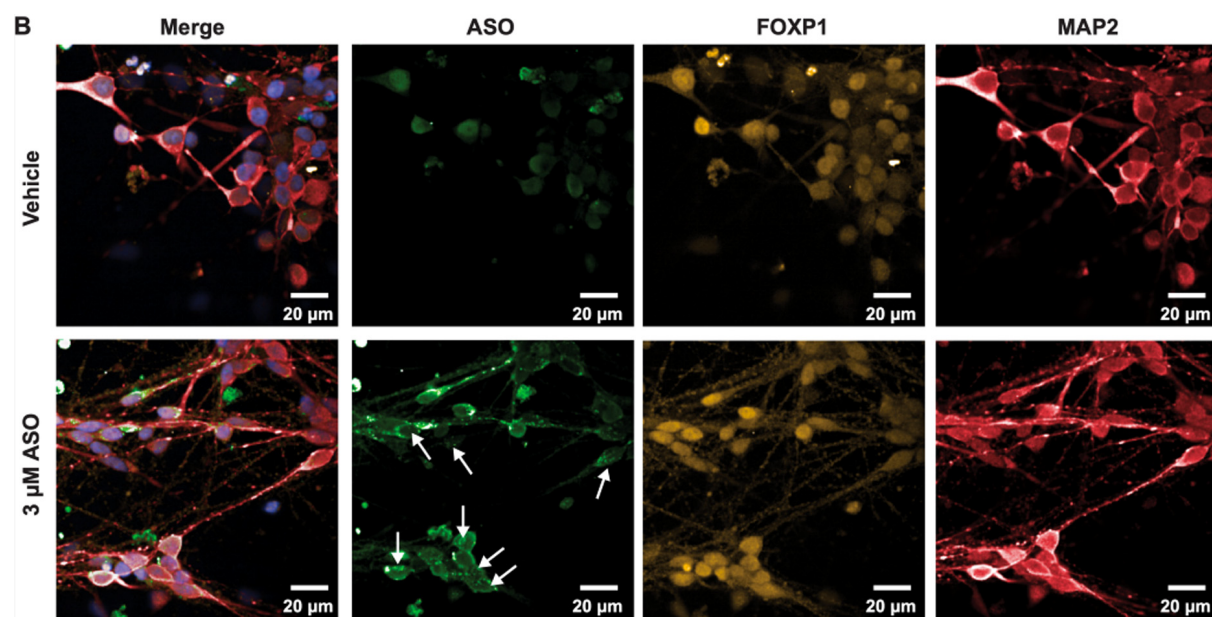
Următorii pași în cercetarea bolilor neurodegenerative

Studiul deschide noi direcții de cercetare pentru terapii personalizate în boala Huntington și alte afecțiuni neurodegenerative.

- Validarea rezultatelor în studii preclinice suplimentare.
- Testarea ASO-urilor în modele clinice, pentru a confirma siguranța și eficacitatea terapiei.

- Extinderea cercetării la alte boli neurodegenerative.

Aceste direcții sunt esențiale pentru crearea de tratamente personalizate, menite să încetinească sau chiar să oprească progresia bolii Huntington.

Imaginea surprinde un pas esențial al studiului de față, în care cercetătorii au utilizat oligonucleotide antisense (ASO) – molecule special concepute pentru a reduce nivelul proteinei implicate în progresia bolii, anume MSH3. Pentru a observa acest proces, au folosit o tehnică avansată de colorare

fluorescentă a celulelor nervoase. După o săptămână de tratament, ASO a fost absorbit de neuroni, făcând a fi nevoie de un transportor artificial. Săgețile albe din imagine arată punctele unde ASO a fost detectat cu un anticorp specific, confirmând eficiența livrării acestuia în creier.

Despre Proiectul HUNTGEN

Proiectul HUNTGEN investighează mecanismele genetice care controlează expansiunea CAG în boala Huntington, cu scopul de a descoperi noi ținte terapeutice și de a dezvolta intervenții personalizate pentru pacienți. Cercetarea implică screening genomic avansat, modele celulare derivate de la pacienți și analize bioinformatică de ultimă generație și este finanțat prin Planul Național de Relansare și Reziliență, în cadrul schemei de finanțare (Apel nr. PNRR-III-C9-2022 - 18).

Pentru noutăți, urmăriți-ne pe Facebook aici: <https://www.facebook.com/people/Huntgen-TINS/61552133810893/>

Determining the DNA damage network that drives repeat expansion in Huntington's Disease

Despre Transylvanian Institute of Neuroscience

Transylvanian Institute of Neuroscience (TINS) este un centru de cercetare de vârf din Cluj-Napoca, dedicat dezvoltării de terapii inovatoare pentru bolile neurodegenerative. Institutul desfășoară cercetări interdisciplinare, combinând biologia moleculară, genetica și neuroștiințele pentru a înțelege și trata boli precum Huntington, Alzheimer și ataxii cerebeloase.

Contact presă:

Email: office@tins.ro; miclaus@tins.ro; balmus@tins.ro
Telefon: +40-364-730730; Website: www.tins.ro

TENSS 2025
Organizers: Florin Albeanu, Adam Kovacs, Raul Mureșan
Pike Lake, Romania
01.06.2025 - 19.06.2025
Apply by 16.02.2025
<http://www.tenss.ro>

Invited Lecturers:
Upinder Bhalla, Federico Carnevale, Ashish Chavale, Florian Engert, Nadine Gogolla, Sanyo Hofer, Tomáš Hranáček, Benjamin Judkewitz, Andreas Keller, Georg Keller, Emilie Macé, Hannah Marner, Tom Mrazic-Pögl, Venkatesh Murthy, Bence Ölveczky, Xiaojin Peng, Rúben Portuguese, Tobias Rose, Botond Roska, Nisha Singanavelli, Wolf Singer, Naoyuki Uchida, Daniela Voltarin, Jakob Voigts, Mitsuko Watabe-Uchida, Chris Xu, Tony Zador, Petr Znamensky

Transylvanian Institute of Neuroscience (TINS) organizează în perioada 1-19 iunie 2025 Școala Transilvană de Vară de Neuroștiințe Experimentale (Transylvanian Experimental Neuroscience Summer School, TENSS), de la Săcălaia, Cluj, care va ajunge în acest an la ediția a 14-a.

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia Națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

Cofinanțat de
Uniunea Europeană

Program: „Programul Educație și Ocupare”

Obiectiv de politică: O Europă mai socială

Prioritate: P7. Creșterea calității ofertei de educație și formare profesională pentru asigurarea echității sistemului și o mai bună adaptare la dinamica pieței muncii și la provocările inovării și progresului tehnologic

Obiectiv specific: ESO4.5 Îmbunătățirea calității, a caracterului incluziv, a eficacității și a relevanței sistemelor de educație și formare pentru piața muncii, inclusiv prin validarea învățării non-formale și informale, pentru a sprijini dobândirea de competențe-cheie, inclusiv de competențe de antreprenoriat și digitale, precum și prin promovarea introducerii sistemelor de formare duală și a sistemelor de ucenicie

Fond: Fondul Social European+

Operațiune: Promovarea dezvoltării programelor de studii terțiare de înaltă calitate, flexibile și corelate cu cerințele pieței muncii

Titlul proiectului: Viitor Oltenia - Competențele VIITORului pentru studenți din Sud-Vest OLTENIA

Cod proiect: 312549

Contract de finanțare: G2024-86160/27.11.2024

Beneficiar: Universitatea Spiru Haret

Data începerii 01.12.2024 / **Data finalizării** 30.09.2026

Valoare totală eligibilă 4.930.659,98 lei. din care asistență financiară nerambursabilă 4.858.334,76 lei din FSE+

COMUNICAT DE PRESĂ

ÎNCEPERE STAGII DE PRACTICĂ DE CĂTRE STUDENȚI

Universitatea „Spiru Haret” prin Facultatea de Științe Juridice, Economice și Administrative Craiova în calitate de Beneficiar anunță începerea stagiilor de practică a studenților în cadrul proiectului „Viitor Oltenia-Competențele VIITORului pentru studenți din Sud-Vest OLTENIA”.

Obiectivul general al proiectului constă în alinierea programelor de practică oferite de Universitatea Spiru Haret (Facultatea de Științe Juridice, Economice și Administrative, Craiova) la cerințele pieței muncii, pregătind 252 studenți cu competențe profesionale și abilități practice esențiale, inclusiv competențe digitale și de management al mediului și dezvoltării durabile, pentru a sprijini o tranziție lină către piața muncii și pentru a contribui la îmbunătățirea calității învățământului superior și a relevanței acestuia.

Activitățile și rezultatele estimate ale proiectului au un impact major și de lungă durată asupra GT și vizează adaptarea studenților la cerințele pieței muncii și facilitarea inserției acestora pe piața muncii.

Stagiile de practică se desfășoară în cadrul Subactivității 2.4. Organizarea, derularea și monitorizarea stagiilor de practică pentru studenți, prevăzute în planul de învățământ, la potențialii angajatori.

Beneficii aduse prin Subactivitatea 2.4. pentru grupul țintă:

- 252 studenți ISCED 6-7 înmatriculați în cadrul Universității „Spiru Haret” (Facultatea de Științe Juridice, Economice și Administrative, Craiova), sprijiniți prin participarea la stagiile de practică derulate la potențialii angajatori (operatori economici) din mediul privat din Regiunea Sud-Vest Oltenia.

- Rezultate imediate asociate subactivității:

- 252 studenți repartizați pe centre de practică;
- 252 de indemnizații de practică în valoare de 504 lei (6 lei/oră x 84 ore de practică)

- Îmbunătățirile /beneficiile reale pentru grupul țintă:

- sporirea capacității de adaptare la cerințele unui loc de muncă prin dezvoltarea aptitudinilor și dobândirea abilităților practice specifice de muncă în cadrul stagiilor practice asigurate în cadrul proiectului;

- îmbunătățirea relevanței pregătirii practice și teoretice a studenților în cadrul stagiilor de practică și ca urmare a consolidării parteneriatului universitate-angajatori;

- îmbunătățirea oportunităților de debut în viața activă prin îmbunătățirea comunicării dintre studenți și viitorii angajatori.

- Rezultatul contribuie la realizarea obiectivului specific ESO4.5. al PEO prin îmbunătățirea calității stagiilor de practică organizate de instituția solicitantă reflectată în dobândirea de abilități practice și competențe necesare adaptării la un loc viitor de muncă.

Grupul țintă al proiectului este alcătuit din 252 de studenți ISCED 6-7, cu vârste între 18 și 35 de ani, înmatriculați în Universitatea „Spiru Haret” - Facultatea de Științe Juridice, Economice și Administrative, Craiova (jud. Dolj, regiunea SVO).

Proiectul urmărește principiul egalității de gen și șanse, nediscriminării și accesibilității pentru toate categoriile de persoane inclusiv persoanele cu dizabilități. Proiectul promovează protecția mediului și consumul rațional de resurse.

Informații suplimentare puteți obține la: 0723.151.068 Ilie George Dragoș – expert campanie, e-mail: viitoroltenia@spiruharet.ro sau la sediul Facultății din str. Vasile Conta nr.4 Craiova.

Website: <https://mfe.gov.ro/peo-21-27/>

www.viitoroltenia.spiruharet.ro

Parteneriat pentru o viață de calitate

Prin buna desfășurare a parteneriatului dintre „Casa Seniorilor by Premium Wellness” și Colegiul Universitar „Spiru Haret”, elevii de la calificarea profesională Asistent Medical Generalist au oportunitatea să efectueze stagii de practică la centrul rezidențial pentru vârstnici, cel mai modern spațiu din sud-estul Bucureștiului!

Directorul Colegiului Universitar „Spiru Haret”, conf.univ.dr. Lăcrămioara Hurloiu, a subliniat importanța și beneficiile acestui parteneriat unic, care va pregăti viitorii asistenți medicali într-un mediu real și modern, promovând o îngrijire mai bună și mai umană pentru seniori. „Ne bucurăm să contribuim împreună la formarea viitorului personal medical și la îmbunătățirea calității vieții pentru seniorii de la „Casa Seniorilor by Premium Wellness”!

Facultatea de Medicină Veterinară

Proiectul Marie Skłodowska-Curie Actions CALEISH-H2020-MSCA-RISE-2020

După cum v-am informat, pe parcursul lunii februarie, lect. univ. dr. Raluca Zvorășteanu, de la Facultatea de Medicină Veterinară din cadrul Universității „Spiru Haret”, participă la un stagiu în cadrul proiectului Marie Skłodowska-Curie Actions CALEISH-H2020-MSCA-RISE-2020 la Universidad de Pamplona - Colombia.

O parte interesantă din cadrul proiectului a avut loc la Universidad de Pamplona - Colombia în cadrul Clinicii Veterinare Universitare a Facultății de Științe Agrare, secția

Medicină Veterinară. Aici, zilele de lucru au fost dedicate consultațiilor, tratamentelor și intervențiilor chirurgicale, oferind o perspectivă practică și valoroasă.

În plus, a avut loc o masă rotundă unde lect.univ. dr. Raluca Zvorășteanu a discutat aspecte din stomatologia veterinară, facilitând un schimb util de idei și experiențe.

Colaborarea rămâne deschisă și după finalizarea programului, consolidând legăturile profesionale și oportunitățile de dezvoltare continuă.

Spiru Haret
Faculty of Veterinary
Medicine

Basarabia Bd. 256,
sector 3, Bucharest

Veterinary
dentistry
conference

Third edition

Romanian Society of
Oral and Maxillofacial
and Veterinary Dentistry

În cadrul **Conferinței de Stomatologie Veterinară, atelierele RSVD 2025** vor avea loc la Facultatea de Medicină Veterinară „Spiru Haret”, București, în zilele de 27 și 28 martie 2025.

Acest loc modern și bine echipat este cadrul ideal pentru instruirea practică, oferind participanților instrumentele și mediul necesar pentru a-și îmbunătăți expertiza în stomatologia veterinară.

Două ateliere la care trebuie să participi:

- 27 martie: *Radiografiile veterinare intraorale – Chiar avem nevoie de ele?*
- 28 martie: *Tratamentul canalului radicular*

Nu ratați această oportunitate de a învăța într-o instituție academică de top!

Bilete disponibile aici:

<https://rsvd.vet/conferinta-de-stomatologie-editia-iii/>

Facultatea de Științe Juridice și Științe Economice Constanța
Proiectul

„Competențe sustenabile pentru o societate dinamică”

Universitatea „Spiru Haret” – Facultatea de Științe Juridice și Științe Economice Constanța derulează proiectul „Competențe sustenabile pentru o societate dinamică”, cofinanțat de Uniunea Europeană prin Programul Educație și Ocupare 2021 - 2027.

Scopul proiectului?

Dezvoltarea competențelor profesionale, transversale, digitale și socio-emoționale ale studenților din Regiunea Sud-Est, pentru ca aceștia să fie pregătiți pentru provocările economice și sociale ale viitorului.

CE BENEFICII AI?

- Experiență practică reală – Stagii de practică în companii de top, aliniate standardelor ocupaționale pentru domeniile juridic și economic.
- Subvenții pentru participare – 5 lei/oră pentru fiecare oră de practică, ca sprijin pentru studenți.
- Dezvoltarea competențelor digitale – Acces la programe software utilizate în domeniul tău și aplicarea acestora în sarcini reale.
- Coaching profesional – Ședințe ghidate de experți pentru a-ți îmbunătăți încrederea, abilitățile de comunicare și adaptabilitatea.
- Workshop-uri inovative – Formare pe teme precum tranziția la economia verde, dezvoltarea sustenabilă și incluziunea socială.
- Concurs profesional cu premii – Ai șansa să câștigi unul dintre cele 200 de premii a câte 3.000 lei!

Ce obții la final?

O pregătire completă pentru piața muncii, înțelegerea noilor trenduri economice și sociale și un CV valoros!

Înscrie-te acum și investește în viitorul tău!
student-ct@spiruharet.ro

SIMPOZIONUL EUROPEAN SEAME ACADEMIA 2025
Salonic, Grecia.

Simpozionul European SEAME Academy 2025 va avea loc în perioada 12-16 martie 2025, la Grand Hotel Palace din Salonic, Grecia.

Acest eveniment foarte așteptat va reuni educatori, cercetători și experți în știință, tehnologie, inginerie, arte, matematică și antreprenariat (STEAME) pentru a explora metodologia de ultimă oră și progrese în educație.

Simpozionul va include:

- **Ateliere și sesiuni captivante** – Acoperirea AI în educație, învățarea bazată pe proiecte, durabilitatea și tehnologiile emergente.
- **Oportunități de creare de rețele** – Conectează-te cu profesioniști cu gânduri

similare și contribuie la viitorul educației SEAME!

- **Activități practice** – Ateliere interactive, învățarea în realitate virtuală și educația pentru durabilitate.

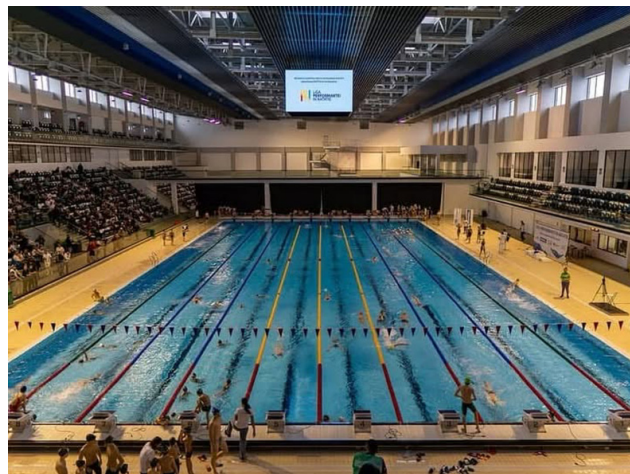
EUROPEAN STEAME-ACADEMY SYMPOSIUM 2025

Thursday, 13 March 2025 Grand Hotel Palace, Thessaloniki	Thursday, 13 March 2025 Grand Hotel Palace, Thessaloniki	Friday, 14 March 2025 Grand Hotel Palace, Thessaloniki	Friday, 14 March 2025 Grand Hotel Palace, Thessaloniki
08:45+ REGISTRATIONS area (GARDEN HALL FOYER) Celeste (Level 1)	Room: Celeste (Level 1)	Room: Garden Hall B (Level 0)	Room: Celeste (Level 1)
9:30 – 10:15 EMPOWERING STEAME EDUCATION WITH AI TOOLS Kyriacos Matheou, Cyprus Mathematical Society, Cyprus 10:15-10:45 STEAME EVALUATION METHODS with emphasis in PBL Andreas Skotinos, European Association of Career Guidance, Cyprus 10:45 – 11:30 HOW IMPORTANT IS A QUESTION IN YOUR LESSON? Claire Polycarpou, International School of Paphos, Cyprus 11:45 – 13:00 OPENING CEREMONY Invited Plenary (30 min) What is Intelligence? Tomasz Szemberg, Prof. of Mathematics, University of the National Education Commission, PL 13:00-14:30 LUNCH BREAK	17:00 – 17:15 EXPLORING INSTITUTIONAL VIEW ON THE UNDER-REPRESENTATION OF GIRLS AND WOMEN IN STE(A)M: FINDINGS FROM THE 2024 STREAM IT STUDY Katalin Oborni, HETFA Research Institute, Hungary 17:15-17:30 THE ROLE OF MICROELECTRONICS IN STEAM EDUCATION Bened Deuschmann, Head of Institute of Electronics, Graz University of Technology, Austria 17:30 – 17:45 European NETWORK OF STEAM EDUCATORS: ADVANCING STEAM EDUCATION ACROSS EUROPE, Iro Koliakou, Head of STEM Anatolia College Anna Papageorgiou STEM Center, EASE- European network of STEAM Educators 18:00 – 18:00 ENHANCING MATHEMATICAL GIFTEDNESS: THINKING TASKS AS A TOOL FOR IDENTIFICATION AND DEVELOPMENT Valentina Gogovska, Daniela Stojanovska, UKIM, Faculty of Natural Sciences and Mathematics-Skopje, North Macedonia 18:00 – 18:00 TRANSFORM YOUR CLASSROOM: LEVERAGING VR FOR ENGAGED LEARNING Vlasios Kasapakis, Assistant Professor, Department of Cultural Technology and Communication, Univ of the Aegean, Greece Friday, 14 March 2025 Grand Hotel Palace, Thessaloniki Room: Celeste (Level 1)	11:45 – 13:00 BLINKING LIGHTS: SOLDER YOUR OWN CIRCUIT *Deuschmann Bernd, **Maier Christoph, ***Juch Nikolaus** **TU-Graz, Head of Institute, **TU-Graz, Bachelor Student, Austria 13:00 – 14:30 LUNCH BREAK 14:30-15:15 ACID RAIN: CHEMISTRY, IMPACT, AND SUSTAINABLE SOLUTIONS Louka Louka International School of Paphos, Cyprus 15:15-16:30 Repetition BLINKING LIGHTS: SOLDER YOUR OWN CIRCUIT *Deuschmann Bernd, **Maier Christoph, ***Juch Nikolaus** **TU-Graz, Head of Institute, **TU-Graz, Bachelor Student, Austria 16:30 – 17:45 STE(A)M Learning Ecologies (SLEs), by SCIENTIX Ioana Caraghiozov Project officer at the Science Education Department of European Schoolnet Saturday, 15 March 2025 Grand Hotel Palace, Thessaloniki Room: Garden Hall B (Level 0)	11:00 – 13:00 THE INS AND OUTS OF EMBRACING NATURE-BASED SOLUTIONS IN SUSTAINABILITY EDUCATION AS SEEN THROUGH THE LENS OF NBS EDUWORLD AND SCIENTIX Ivelina Ivanova Project manager at the Science Education Department of European Schoolnet 13:00 – 14:30 LUNCH BREAK 14:30-15:15 AI-ENHANCED DEVELOPMENT OF STEAM LEARNING & CREATIVITY PLANS Thomas Economou, Epiriniki Margarithi, Doukas School, Athens, Greece 15:15-15:45 Workshop on "ETI – STEAME" Sotou Vaskariades Affiliate Professor, Cyprus University of Technology, Cyprus 15:45-17:45 STEP INTO THE FUTURE: EXPLORING VIRTUAL REALITY LEARNING ENVIRONMENTS Dr. Vlasios Kasapakis Assistant Professor, Department of Cultural Technology and Communication, University of the Aegean, Greece
9:30 – 10:15 PROJECT-BASED LEARNING: AUTHENTIC LEARNING ADVENTURES Eleni Papageorgiou, Cyprus Pedagogical Institute, Cyprus 10:15 – 11:00 GENDER PERSPECTIVES AND TOOLS IN STEM EDUCATION: INSIGHTS AND PRACTICES FROM THE STREAM IT PROJECT Katalin Oborni, HETFA Research Institute, Hungary	9:30 – 10:15 IS TASTE JUST SMELL? Claire Polycarpou, International School of Paphos, Cyprus		

Cupa LPIN - Open 2025.
Performanța înotă spre glorie!

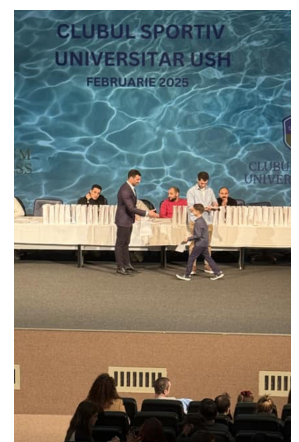
8-9 februarie 2025. Complexul de Natație Otopeni a fost arena unde determinarea și pasiunea creează campioni! Cupa LPIN - Open 2025.

Echipa LPIN a fost pregătită să ofere un spectacol de neuitat, alături de cei mai talentați înotători din țară! La start s-au înscris 45 de cluburi participante, printre care și Asociația Clubul Sportiv Universitar USH.

Cu câteva zile înainte, a avut loc Festivitatea de premiere a celor peste 200 de sportivi ai Asociației Clubul Sportiv Universitar USH

Felicitări tuturor copiilor și antrenorilor USH pentru rezultatele remarcabile obținute în 2024!

20 februarie 2025 - 169 de ani de la dezrobirea romilor.

• Copilul Crăciun, vândut de trei ori în două zile. • Ioana Rudăreasa a luptat 10 ani pentru libertate. • De ce trebuie să vorbim despre perioada robiei romilor?

Interviu cu sociologul Adrian-Nicolae FURTUNĂ

Bianca STOCHIȚA
Membru în Asociația *Cred în România*

Pe 20 februarie, am sărbătorit 169 de ani de la dezrobirea romilor. Este dificil să rezumăm în câteva cuvinte cinci secole de sclavie, cinci secole de istorie a romilor în spațiul românesc, însă, astăzi, împreună cu Adrian-Nicolae Furtună, sociolog, cercetător în cadrul Centrului Național de Cultură a Romilor și fondator al Centrului de Cercetări Culturale și Sociale „Romane Rodimata”, ne-am propus să explicăm semnificația și importanța acestei zile printr-un scurt interviu.

Este esențial să vorbim mai mult despre această perioadă, nu doar ca un act de recuperare a memoriei istorice, ci și ca un pas necesar spre conștientizarea unei părți esențiale a trecutului nostru comun. Dezrobirea romilor este un moment crucial în istoria României, un prim pas spre modernizare, însă mulți dintre noi nu conștientizăm importanța lui, pentru că nu este un subiect discutat în spațiul public sau studiat în școli. Mulți romi nu își cunosc trecutul tocmai din această cauză, iar lipsa acestei informații îngreunează afirmarea identității lor și revendicarea locului pe care îl merită în societate. Educația este cheia prin care putem schimba această realitate.

1. Pentru cei care nu cunosc această parte a istoriei, cum ar trebui să înțelegem ce a însemnat robia romilor în România? Cum era viața lor atunci? Ați putea relata o poveste descoperită în arhive?

Cred că este destul de dificil să știm exact cum arăta viața în timpul sclaviei sau robiei. Ceea ce putem face este o incursiune suflătoare în arhive. Și asta am reușit să fac zilele acestea alături de colegii mei de la Centrul Național de Cultură a Romilor. Din arhivele referitoare la robie, am selectat câteva cazuri și am încercat să le dăm glas.

Mă refer aici la un copil, pe numele lui Crăciun, care în decurs de două zile este vândut între trei stăpâni. Cazul Ioanei Rudăreasa, o sclavă, care în 1843, imediat după eliberarea robilor domnești, începe o luptă aprigă în instanță împotriva familiei de boieri care o stăpâneau. Procesul ei durează 10 ani, se încheie în 1853, iar sentința este pronunțată în felul următor: „Se declară liber de sclavie Ioana Rudăreasa și familia ei.” Ceea ce vreau să subliniez este că sentința utilizează termenul „sclavie”.

Prin acest proiect „Roma voices from slavery” am încercat să răspundem exact la întrebarea pe care mi-ai adresat-o: „Cum arăta viața acelor oameni?”, am încercat

să ne imaginăm ce a simțit Neaga, care la 1700 este vândută, spune documentul, cu o copilă mică în brațe. Sunt documente de arhivă referitoare la vânzările de sclavi romi, care menționează și dacă sclava este însărcinată, pentru ca ea era mai valoroasă.

Cred că nu putem decât să ne imaginăm și să încercăm prin intermediul cercetării și științei să deschidem această poartă către trecut.

2. Ce consecință a avut robia asupra identității romilor? Vorbim adesea despre dificultatea romilor de a-și asuma o anumită identitate, pentru că nu sunt suficient de conectați la istoria lor. Puteți explica?

Cele cinci secole de sclavie au lăsat urme adânci în identitatea noastră, a romilor, dar și în identitatea românilor, în identitatea noastră colectivă.

Robia a creat două categorii de romi: „țiganul bun” și „țiganul rău”. „Țiganul bun” a fost cel care era rob al mănăstirii sau rob al unui boier. Ca o paranteză, un detaliu extrem de important, pe vremea aceea erau trei categorii de stăpâni: statul sau domnitorul, mănăstirile și boierii. Fiecare stăpân putea avea în proprietate sclavi care slujeau pe moșia acestuia, aceștia erau sedentarizați, în documente sunt numiți ca „robi de ogor” sau „robi căsași”. Însă, un stăpân mai putea avea în proprietate și robi care erau lăsați să își practice meșteșugurile tradiționale, mă refer aici la căldărarii, cei care locuiau în corturi. Aceștia se aflau în starea juridică de robie și plăteau un impozit stăpânilor lor, astfel, aceștia din urmă beneficiază de forță de muncă continuă, dar și de o sumă de bani, care provenea din acea taxă.

Această diferențiere a creat de-a lungul timpului „mitul țiganului bun”, de pe lângă curtea boierului, și „mitul țiganului rău”, care era nomadul. Cei care erau lăsați să își practice meșteșugurile au reușit să își păstreze identitatea culturală, în schimb, cei care au stat pe lângă curțile boierilor s-au asimilat cultural. Deci, vorbim despre o etnie, de un popor, care din cauza istoriei a ajuns să trăiască în dezacord cu propria identitate, în sensul că romii care s-au asimilat cultural au ajuns aproape să-și urască identitatea, cea mai mare dorință a lor fiind de a fi identificați ca români.

Pe de altă parte, este vorba și despre lipsa de acces la propria istorie, pentru că această istorie nu a fost conservată prin intermediul sistemului educațional. Cele cinci decenii de comunism au șters memoria sclaviei din conștiința națională. Astfel, romii se află acum alături de populația

majoritară în situația de a recupera o istorie despre care nu știu nimic, dar i-a marcat timp de cinci secole. Este o istorie nouă. Asta este neobișnuit despre noi, discursul despre sclavie este unul nou în România, atât romii, cât și românii descoperă împreună această istorie tragică. Abia de acum începem să avem un dialog pe aceasta temă.

3. Care sunt cele mai puțin cunoscute aspecte ale robiei romilor pe care credeți că societatea ar trebui să le conștientizeze mai bine? Există anumite mituri sau neînțelegeri despre robia romilor pe care ați vrea să le contraziceți?

Unul dintre lucrurile care trebuie cunoscute este acela că la 1766 sunt interzise despărțirile de familii, vânzările de copii. Până la jumătatea secolului al XVIII-lea robii puteau fi despărțiți. Am publicat o lucrare care are un capitol dedicat vânzării de copii („Sclavia romilor în Țara Românească. Fragmente de istorie socială. Vânzări de copii / donații. Căsătorii. Cereri de dezrobire”) Acest lucru ar trebui conștientizat.

Ar mai trebui să fim conștienți și de latura economică a sclaviei. Din punctul meu de vedere, dacă până acum am discutat despre ce a însemnat sclavia pentru identitatea noastră colectivă, acum e momentul să ne întrebăm ce a însemnat sclavia din punct de vedere economic. De exemplu, copilul Crăciun este vândut pe 15 galbeni la 1771. Sclavia a fost o instituție care avea în primul rând o valoare pecuniară, un câștig. Ar trebui să ne gândim la aceste lucruri în ideea că, dacă le vom înțelege, vom avea o șansă, destul de fragilă, de a ne împăca cu trecutul nostru.

4. Ce a însemnat, cu adevărat, „dezrobirea” pentru romi? A fost un proces real de integrare sau doar o schimbare formală?

Procesul de dezrobire este un proces amplu. Începe în perioada „Regulamentelor Organice 1831-1832”, atunci când statul își pune problema sedentarizării romilor nomazi. Tot în acea perioadă, statul începe să răscumpere robi din proprietatea particularilor, a boierilor, pentru a-i trece în această categorie a robilor domnești. Era, totuși, o diferență dintre a fi sclavul unui boier și a fi sclavul statului, în sensul că erai proprietatea statului, plăteai un impozit anual, dar viața ta nu se compara cu viața unui rob din curtea unui boier. Așadar, acestea sunt primele măsuri de emancipare.

Cronologic, abolirea sclaviei este începută în Țara Românească în 1843, când

sunt eliberați robii statului, iar acest proces continuă până în 1856, când este eliberată ultima categorie de robi, cei ai boierilor. Așadar, abolirea sclaviei a însemnat prima reformă modernă pentru Moldova și Țara Românească pentru ca ele să se poată alinia la valorile occidentale. Sclavia era condamnată de Europa Occidentală, iar atât Moldova, cât și Țara Românească trebuiau să înfăptuiască această reformă pentru a intra în această lume modernă. Fapt foarte important pentru istoria României. Trebuie să ținem cont că a fost prima reformă pentru ca Principatele Române să primească biletul către Europa și lumea civilizată.

Ce a însemnat această reformă pentru romi? Chiar aseară mă uităm la un videoclip cu două femei rome din Norvegia care vorbeau în limba romani și aveau foarte multe cuvinte românești împrumutate. Ce arată de fapt? După dezrobire, foarte mulți romi din spațiul românesc au emigrat către America de Nord, America de Sud, către statele europene occidentale. Pentru cei care au rămas pe teritoriul românesc, așa spune că eliberarea a fost o eliberare juridică, nu și una economică. Istoricul Petre Petcuț arată că cei dezrobiți au devenit marginalii satelor și orașelor, mulți dintre ei au ajuns vagabonzi după eliberarea din robie, pentru că nu au existat măsuri care să vizeze îmbunătățirea situației lor, acesta este și motivul pentru care unii istorici arată că unii dintre robi s-au întors la stăpâni.

Este important să menționăm faptul că boierii au primit câte zece galbeni pentru eliberarea unui rob în Țara Românească, iar în Moldova câte opt galbeni. Cei care au fost despăgubiți au fost stăpânii, robii au fost puși în situația de a-și începe viața de la zero, fără nicio resursă economică.

5. Dacă un tânăr rom v-ar întreba astăzi de ce ar trebui să își amintească această zi, ce i-ați răspunde? Ce mesaj ar trebui să rămână în conștiința publică despre această zi?

Ar trebui să rămână în conștiința publică ideea că suntem datori să cultivăm această memorie. Suntem datori să aflăm mai mult despre semnificația zilei de 20 februarie. Nu spun asta în sensul de a condamna pe cineva, e o datorie civică de a ne întreba ce reprezintă 20 februarie pentru noi ca români. 20 februarie nu este doar despre istoria romilor, este în primul rând despre istoria României și ar trebui să reflectăm ca societate la ce a însemnat pentru România abolirea sclaviei romilor.

(<https://credinromania.ro/2025/02/20/20-februarie-ziua-dezrobirii-romilor/>)

„SĂNĂTATEA FAMILIEI ȘI NATALITATE”

Comunicatele Organizației Națiunilor Unite menționează și România ca țară aflată în situație de risc prin prisma îmbătrânirii populației (sănătății familiei și natalității). Acest fenomen se va accentua în anii următori, pe fondul scăderii segmentului de populație de vârstă fertilă și ca urmare a scăderii natalității.

Prin politicile educaționale (formale și nonformale și prin educația pe tot parcursul vieții) și cele de cercetare-dezvoltare-inovare, Ministerul Educației și Cercetării are rolul-cheie în a înțelege, preveni și corecta această problemă socială a țării. În acest sens, MEC a solicitat o Strategie națională, bazată pe educație și cunoaștere științifică, actorilor principali implicați deja în astfel de analize, în primul rând pornind de la proiectul național pluridisciplinar „Sănătatea familiei și natalitate” (coordonat de domnul Grigore Iuga), desfășurat prin Academia de Științe Medicale, sub auspiciile

Conferința Națională

SĂNĂTATEA FAMILIEI ȘI NATALITATE

Proiect național pluridisciplinar
Medicina-Antropologie-Psihologie-Demografie

EDIȚIE a III-a - 2025
Sănătatea familiei și natalitatea la început de secol XXI, cum ne asigurăm viitorul națiunii din punct de vedere demografic.

Locație:
Iași

Data:
15-17 Mai 2025

Academiei Române, în colaborare cu o serie de universități reprezentative ale țării.

În acest context, în perioada 15-17 mai 2027, la Iași, va avea loc ediția a treia a Conferinței Naționale „Sănătatea familiei și natalitatea” (<https://sanataefamiliei-natalitate.ro/lectori/>). Conferința, creditată cu **18 puncte** de Educație Medicală Continuă, se va desfășura

pe următoarele secțiuni: • Obstetrică – Ginecologie • Neonatologie • Secțiunea Nutritie & Igiena • Endocrinologia Reprodusei • Sănătatea Reprodusei • Pediatrie • Urologie & Andrologie • Medicina Muncii & Toxicologie • Cardiologie Preventivă • Medicina de Familie • Sănătate Publică & Epidemiologie • Antropologie & Sociologie &

Psihologie • Demografie • Economie • Legislație • VARIA.

Ministrul Educației și Cercetării, prof. univ. dr. psih. Daniel David, declară într-un comunicat difuzat de Biroul de presă al MEC: „De modul în care vom rezolva situația sănătății familiei și a natalității (îmbătrânirii populației) depind în viitor chiar existența națiunii noastre și bunăstarea acesteia.

Primul și cel mai important plan (planul A) este cel legat direct de îmbunătățirea sănătății familiei și creșterea natalității. Există deja idei bune, derivate din cercetarea științifică, astfel încât cred că suntem în faza în care putem propune o nouă Strategie națională în acest sens, inclusiv cu implicarea autorităților relevante în domeniile de profil.

Ca demers secundar, pornind și de la observațiile «Raportului Draghi», cred că ne trebuie și un plan B, derulat în paralel cu planul principal (planul A) sau ca plan de siguranță, dacă planul A nu funcționează cu efecte rapide, și anume să compensăm o vreme natalitatea scăzută cu dezvoltări inovativ-competitive care să ne asigure, totuși, și bunăstarea socială. Ca ministru al Educației și Cercetării voi susține astfel de demersuri atât pe linia cercetării-dezvoltării-inovării, cât și în privința educării populației în acest sens.”

VITRALII

VITRALII

Nevoia de tătuci

Tertium non datur, a treia cale nu există. Alb sau negru, în rest, nu ne interesează, putem arunca cutia cu acuarele la coșul de gunoi al politiciii. Nu mai există doctrine, ci narațiuni dihotomice: noi, cei puri, perfecți, și „restul” – termen echivoc care poate defini orice, de la interminabilele valuri de migranți până la pro

sau antiglobalism. Noul context politic, inaugurat în luna ianuarie a acestui an, favorizează excesele de tot felul, naționalismul dur, extremismul manifest, anti-dialogul, întâietatea forței. Un fel de zoroastrism post-democratic inhalat cu nesaț de mase din ce în ce mai largi de oameni dezamăgiți, dezorientați, îngrijorați de iminența unui conflict și de amenințările din ce în ce mai limpezi la adresa propriului mod de viață. Ne-am trezit în fața unui neașteptat paradox: extremiștii par să-și dorească pacea în mai mare măsură decât establishmentul clasic care pare cuprins de o febrilitate beligerantă de neînțeles. Primii sunt motivați de faptul că în condiții de pace își pot întări puterea personală, stimulând nevoia de „tătuci” locali providențiali, lideri atotștiutori investiți cu puteri discreționare, care promet o lume nouă, prosperă sub conducerea lor, un fel de *pax pater* bazată pe valori tradiționale de a căror conservare ei, tătucii, răspund cu capul și o garantează cu crucea în mână. Cea de-a doua categorie, vechea clasă politică, ține cu dinții de principiul care a guvernat lumea dintotdeauna: cel mai puternic dictează celui mai slab, ceea ce duce la o oarecare stabilitate pe perioade relativ lungi, deși, uneori, foamea de resurse sau căutarea unor noi piețe generează stări conflictuale. Și unii și ceilalți au o problemă de credibilitate, iar asta a făcut ca atacul, indiferent de natură, să devină o doctrină în sine: toată lumea se ia de toată lumea. Totuși, establishmentul, cu toate metehnele sale, ar trebui să aibă un avantaj: hotărârile, juste sau greșite, etice sau nu, sunt rodul dezbaterii, al unui oarecare consens sau al opiniei majoritare, pe când, în celălalt caz, deciziile sunt sentințe, decrete ale unei singure persoane. Și totuși, în ultima vreme, tătucii au mai mult succes. Să fie acesta eșecul diplomației, al vechilor școli de gândire? Toți acești Mesia care și-au făcut apariția în mai multe state ale lumii nu au ajuns în aceste poziții împărțind zâmbete și dezbătând probleme reale, ci dând din coate, acaparând dezbaterile publice prin accentul pus pe latura emoțională și lansând promisiuni în care orice om cu un strop de minte nu ar trebui să creadă înainte de a chibzui cu atenție.

Principalul motiv este haosul doctinar, iar scopul final este schimbarea din temelii a lumii, sau mai precis, a modului în care a fost și este condusă. Nici nu mai contează dacă tătucul e american, rus sau chinez, important este că Europa a rămas blocată în paradigma, altfel mult mai sănătoasă, că se poate descurca și fără tătuci care să-i arate drumul drept, cu nuiua în mână. Cetățenii europeni, ușor amețiți de senzația că cineva le trage continentul de sub picioare, cu tot cu bunăstarea lui, încearcă să găsească soluții în fața acestor schimbări surprinzătoare. În graba de a găsi rezolvarea unor probleme endemice, liderii europeni adoptă, fără să-și dea seama, aceleași proceduri mesianice. Confruntată cu vulnerabilități fără precedent – dezindustrializarea, externalizarea producției către țări de pe alte continente, criza energetică, seceta prelungită și schimbările climatice, pierderea piețelor Sudului Global, renunțarea la resursele ieftine din spațiul ex-sovietic sau din China, dependența cronică de importuri, recentul „divorț” ideologic și economic de Statele Unite –, Uniunea a reușit să se certe cam cu toată lumea, făcându-și adversarii să-și frece mâinile de bucurie. Chiar și euroscepticii sunt iritați și contrariați de această strategie, fiindcă nu le este indiferent care va fi viitorul acestei structuri pe care o critică neîncetat, însă o acceptă ca garant al propriei bunăstări. Fiecare dintre aceste breșe trebuie analizată și „astupată” cu înțelepciune. A trecut vremea orgoliilor anchilozate, a „celor două viteze”, a lozincilor despre unite în diversitate, a ușilor închise în spatele cărora o mână de tătuci iau decizii în numele a jumătate de miliard de oameni. Din fericire, studiile sociologice ne arată că tinerii europeni sunt mai degrabă centristri și încearcă să evite atât marasmul ideologic și confuzia semănată de propaganda agresivă, cât și clasificările bazate pe criterii geografice, istorice sau culturale. E un semn bun, primul care demonstrează că, în ciuda aparențelor, noile generații au început deja să gândească mai sănătos și mai deschis. Ei sunt condamnați să-și regăsească demnitatea și, în cele din urmă, adevărata libertate.

Dragoș CIOCĂZAN

Coiful de la Coțofenești și brățelele dacice - recreate din lână aurie - în expoziția „Art Safari”

Furtul Coifului de aur de la Coțofenești și al brățelelor dacice de aur de la Sarmizegetusa a impactat negativ mare parte din cetățenii țării noastre. Alexandra, o artistă de 34 de ani din Iași, a lucrat trei zile cu croșetele sale magice și a recreat coiful de la Coțofenești din lână aurie. Acum lucrează la brățele.

Coiful croșetat din lână după modelul celui de la Coțofenești, devenit repede popular pe rețelele sociale, va fi vedeta, de pe 7 martie, expoziției „Young Blood”, la „Art Safari” în București. Alături de coif vor fi expuse și trei brățele, tot croșetate, după modelul celor furate în Olanda. Operele artiștilor contemporani sunt tot mai căutate în ultima vreme.

Ioana Ciocan, director „Art Safari”, a declarat: „De fiecare dată vom vedea toate lucrurile care se întâmplă în societatea contemporană: tragedii, calamități ale naturii sau schimbări de guvern — toate acestea le vom vedea în arta contemporană. Tehnicile de design, tehnicile contemporane, dar și țesăturile sunt în mare trend în ziua de astăzi. Ne bucurăm că acest eveniment trist inspiră artiștii să protesteze.”

Inițiativa Alexandrei Rîmbu ridică întrebări esențiale despre modul în care ne raportăm la patrimoniul nostru cultural și despre măsurile pe care le luăm pentru a-l proteja. Furtul recent al unor artefacte dacice valoroase a scos la iveală vulnerabilități în sistemul de securitate și a evidențiat necesitatea unei atenții sporite din partea autorităților și a publicului. Prin această creație, artista nu doar că aduce un omagiu strămoșilor noștri daci, dar și atrage atenția asupra importanței educației culturale și a implicării comunității în conservarea și promovarea istoriei noastre. Este un apel la conștientizare și la acțiune, demonstrând că arta poate fi un instrument puternic de comunicare și de schimbare socială. Coiful de la Coțofenești croșetat din lână reprezintă mai mult decât o simplă operă de artă; este un simbol al rezistenței culturale și al creativității în fața adversităților. Această abordare artistică transformă obiectele iconice ale trecutului într-un mesaj cultural accesibil, care rezonază cu publicul modern. De asemenea, subliniază importanța protejării patrimoniului, punând în același timp în lumină abilitatea artiștilor de a transforma materiale comune în simboluri ale identității și memoriei

colective. Deci, da, putem considera această piesă o replică artizanală inspirată, care are atât o valoare simbolică, cât și una educativă și artistică. Este o dovadă că moștenirea culturală poate fi perpetuată și reinterpretată prin mijloace creative. Dacă va deveni obiect comercial, va avea mare căutare.

Eu propun chiar ca fiecare muzeu de istorie important din România să primească o replică

a celebrelor artefacte de aur dispărute spre a le expune și a perpetua mesajul pe care l-au purtat peste milenii. Este vorba despre simbolurile aflate pe Coiful de la Coțofenești: ora sacrificiului (pe obrăzare), a ochilor îngroziți de ce văd (cataclismul cosmic), despre cele șapte rânduri de „umbo” de pe calota coifului, despre sfincșii ce se joacă cu simbolul solar pe bolta cerească și despre grifonii care rup formele mamiferelor vii, la ceas de sfârșit al timpului (ei „trag” în sensuri contrarii). De asemenea, brățelele șerpești (care își schimbă pielea) au două capete ca și timpul (finalitate) din care mușcă lupii. Aceste brățele sunt purtate de eroul Ghilgameș acum 3500 de ani în Mesopotamia, dar și de eneadă zeilor cu capete de animale din Egiptul antic. Aceleași elemente apar pe piesele celorlalte tezaur geto-dacice (Agighiol, Porțile de Fier, Băiceni – Cucuteni, Peretu, Craiova, Stăncești, etc.). Timpul „se grăbește” și „se termină”, iar în continuare va veni cel în care cei puțini scăpați vor trăi sute de ani (conform Bibliei). Între acestea este Nodul Gordian, când timpul va fi dublu (vremea lui Dionysos); vom vedea dublu, fără să bem. Ce este scris în aur, argint sau marmură, este un mesaj foarte important, ce se perpetuează peste generații spre neuitare. Să multiplicăm mesajul, așa cum au făcut-o și dacii și pentru care au „primit” din partea romanilor – după războaiele sângeroase, în care au căzut captivi – sute de statui de marmură și porfir, în care apar drepti, cu mâna stângă susținută în eșarfă, spre neuitare (mâna care susține scutul de apărare).

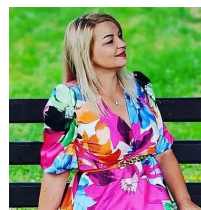
George V. GRIGORE

Surse: wikipedia.org; historia.ro; adevarul.ro; dinculise.com; brasovromania.net; viva.ro; Romania.europalibera.org; observatornews.ro; oficiuldestiri.ro; defenseromania.ro; europeanews.ro;

Invitații în lumea artelor plastice

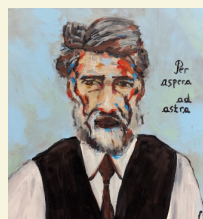
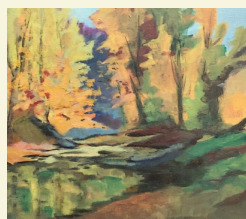
Daniela Elena LEONTE:

„Pur și simplu respir prin artă”

Pe zi ce trece crește numărul pictorilor români pe care îi cunosc și care trăiesc în această perioadă în alte state: Italia, Spania, Elveția, Marea Britanie... Astăzi avem marea bucurie să vă prezentăm o distinsă doamnă pictoriță Daniela Elena Leonte, care trăiește în Germania. În plus, lucrează în sectorul medical, cel mai nobil domeniu.

– Pentru început, vă rugăm să vă prezentați!
– Cine sunt eu? M-am născut la Fălticeni, județul Suceava, cu numele Berteana Elena Daniela, actualmente Leonte, în data de 30.03.1981. Sunt soție și mamă a doi băieți, Sebastian și Mathias. Am terminat liceul de Informatică, apoi am studiat Administrație publică și Management. După câțiva ani, am urmat o școală postliceală cu profilul de asistent medical generalist. Momentan lucrez în orașul Passau din Germania, într-o clinică, pe secția ortopedie. Legat de artă, ce să zic... ador arta, pictura, ador să combin culori, să le descopăr și pur și simplu respir prin artă.
– Cum a fost anul 2024 pentru arta dumneavoastră?
– Anul 2024 a fost un an în care am crescut prin picturile pe care le-am realizat, de fapt, cu fiecare tablou pictat în

parte simt cum evoluez, lucru ce mă motivează să merg mai departe. A început totul ca un hobby, dar doriința mea este de a fi din ce în ce mai bună și de a picta cât mai profesionist.

– Ce vă doriți pentru anul artistic 2025?

– Mi-aș dori ca anul 2025 să-mi ofere șansa de a expune din lucrările mele, dându-le șansa de a avea locul cuvenit pe un perete și de a fi admirate.

– Cum doriți să se desfășoare lumea dumneavoastră, lumea artei în general?

– Lumea mea se desfășoară într-un alt mod de când pictez. Am devenit mai disciplinată și am învățat să privesc cu alți ochi natura și tot ceea ce mă înconjoară. Am început să observ amănunte ce până a picta nu le observasem, lumina și întunericul cu umbrele sale mă fascinează profund. Arta este doza mea de serotonină într-o lume agitată, depresivă, stresată, cu probleme din ce în ce mai mari. Vă mulțumesc!

– Felicitări pentru răspunsurile dumneavoastră foarte frumoase! Să invităm onorabili cititori să privească unele superbe tablouri pe care le semnați...

Concluzia? Ceea ce doresc să subliniez prima dată este că invitata noastră a atacat un domeniu mai dificil al picturii. Portretul. Mulți colorști se rezumă să facă o florică, două, un copac, o căsuță țărănească și gata tabloul. Pentru portret sunt necesare și alte calități. Daniela Elena Leonte semnează niște portrete de valoare, dar atacă și alte teme cu mult succes. Într-unul dintre tablouri este o mică barcă. În plan simbolic, este artistul aflat la început de drum. Dar, bărcuța va deveni pe timp ce trece o ambarcațiune de dimensiuni din ce în ce în ce mai mari. Ea va străbate mările și oceanele lumii... Cu alte cuvinte, pictorul va deveni din ce în ce mai cunoscut, până la notorietate și ...recunoașterea internațională.

Urăm numai bine artistei noastre, sănătate, inspirație și participări la manifestări expoziționale. Să îi trăiască băieții, să auzim numai de bine mereu!

Numai bine pentru toți și nu uitați să zâmbiți!

Aristotel BUNESCU

<https://agentiadepresaculturalasisportiva.wordpress.com>

Alegeri și... iar alegeri!? (I)

Motto: „Să facem curățenie! Să facem curățenie, chiar acum!...”
– Rudy Jordache (*Rich man, poor man*)

Lect.univ.dr. Florin MACIU

Alegerile libere și corecte sunt o trăsătură importantă a unei democrații sănătoase. Dar omenirea cunoaște mai multe tipuri de democrație solidă, cu diferite forme de guvernământ și felurite sisteme de votare. Având în vedere istoria recentă în domeniu, dar și posibilele mutații care vin odată cu avansul științei și tehnologiei, o concluzie logică ar fi aceea că trebuie să ne gândim serios cum să facem să ne protejăm de riscurile și amenințările noi, iar momentele din viața națiunii dedicate alegerilor să devină prilejuri de celebrare a progreselor făcute de statul nostru și nu de inițiere a noi războaie politice interne duse fără menajamente și care dezbină populația. Când poporul român se ceartă, alții câștigă. Optimizarea legislației în domeniul alegerilor trebuie să aibă în vedere interesul poporului și nu al unor entități profitoare, cărora nu le pasă de viitorul României ori îl văd altfel. Unii dintre politicienii zilelor noastre sunt rodul perfect al actualei legislații. Sunt ei capabili să transforme legislația care i-a creat? Putem să sperăm la o optimizare a acesteia? Există un drept al cetățeanului de a fi corect informat, pentru a alege în cunoștință de cauză. Putem să-l protejăm?

Observăm că unele preocupări cruciale ale sistemelor democratice de guvernare rămân veșnice: una dintre ele – alegeri libere și corecte. Evident, există o legătură intrinsecă între democrație și alegeri, relație ce a fost demonstrată de alții și poate fi luată acum ca o axiomă.

1. „Mulțumesc! Mulțumesc foarte mult! Mulțumesc! Cred că este timpul să aducem guvernul nostru în secolul 20. Împreună cu toți ceilalți. Guvernul nostru se înecă în propria birocratie. Avem comisii. Avem subcomisii. Avem subcomisii la subcomisii. Și toate sunt doar o față a politicianismului... Pentru a manipula voinea poporului, în favoarea unor privilegiați. Ei bine, eu spun: Să facem curățenie! Să facem curățenie, chiar acum!...”

Este vorba despre o scurtă secvență din serialul „Om bogat, om sărac (*Rich man, poor man*)” (Sezonul 1 al filmului serial *Om bogat, om sărac* a fost difuzat în premieră în 1976. El este o adaptare a romanului de mare succes, din 1969, cu mai multe reeditări, *Rich man, poor man* al lui Irvin Shaw, un autor care a subliniat carențele capitalismului, societatea care l-a făcut multimilionar. Cartea nu este transpusă cu o exactitate scrupuloasă în film, scenariul având și abateri. Realizatorii de la televiziune au dobândit, prin contract, dreptul de a crea scenariu original, fără altă permisiune din partea autorului. Așa se face, de exemplu, că intriga din sezonul 2 este opera scenariștilor care au exploatat rapid succesul inițial, în timp ce urmarea romanului, intitulată *Cerșetor, hoț (Beggars, thief)* a apărut mai târziu și are la bază concepția scriitorului. Ambele romane au apărut în anii 90, la Editura Constelația.)

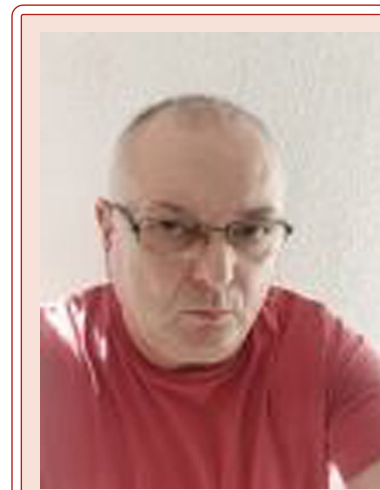
Începutul acestei alocuțiuni transmise în SUA la televizor îi aparține lui Rudolph (Rudy) Jordache, personaj care întruchipează, așa cum prezintă comentatorul emisiunii respective, un tânăr care a transformat un mall într-un conglomerat de multe milioane de dolari și a ajuns la finalul campaniei pentru alegerea în Senat. Eroul nostru lupta, fără ca nimeni să-i garanteze victoria, împotriva unui veteran al politicii, într-un moment în care tineretul simpatiza cu carisma lui, iar lumea considera că politica statului New York ar avea nevoie de ceva sânge proaspăt.

Povestea nu este despre politică în special și, cu atât mai puțin, despre alegeri, ea având în prim plan relația complexă, agitată, impetuoasă, dar și romantică, pe alocuri între doi frați, Rudy (jucat de Peter Strauss) și Tom Jordache (pus în scenă de Nick Nolte), pe parcursul a douăzeci de ani (1945-65) de litigii, conflicte, mahniri și gelozie. Rudy este silitor, manierat, ambițios, un om pe care te poți baza; Tom este oaia neagră a familiei, o pușlama, dar are mai mereu porniri nobile.

Revenim la campania de alegeri a lui Rudy, descrisă lapidar de autorii serialului, dar cu o corectitudine desăvârșită și respect pentru adevăr. Ne mirăm cum de cenzura de acum cinci zeci de ani a trecut cu vederea, la noi în țară, că o producție de televiziune americană poate să arate și adevărata față a unei democrații incontestabile, chiar dacă aceasta avea destule aspecte de criticat. La

noi, la suprafață, totul era atât de pur, aproape de ideal. Oamenilor li se propuneau *cei mai buni* candidați, iar aceștia erau votați de peste 99% dintre alegători a căror prezență se apropia, iarăși, de 100%. Probabil, controlul prealabil din acele vremuri s-a lăsat sedus de narațiunea impecabilă ori scenele au fost foarte scurte și nu au fost luate în considerare sau... Pot fi multe explicații.

Iată un scurt dialog al echipei de campanie: „- Ce zi, ce zi! / - Pare că merge destul de bine. / - O adevărată catastrofă. Nu a fost nici o conferință de presă. Fetele lui Rudy s-au rățâcit. Șoferul lor de autobuz nici nu mai știa unde este Auditoriumul Municipal. Minunat. Fetele nu au mai ajuns acolo până s-a terminat. / - Aerul condiționat a picat. Și pe lângă asta, suntem și cu 3% în urmă în sondaj. / - Nenorocitul ăla de editor. /

Lector univ.dr. Florin Maciu are o vastă activitate științifică, fiind, între altele, autor al cărților „Războiul contemporan de lege și lege ferenda în dreptul românesc”, „Regimul juridic al stărilor excepționale. Dictatura constituțională la intersecția cu democratizarea armatei”, „Instrucția tragerii – pistolul, deprinderile necesare pentru mânăuirea lui /și decizia de a trage”, „Regimul juridic al contravențiilor”, precum și a mai multor articole și comunicări științifice, apărute în publicații din țară și străinătate.

În prezent, predă „Sisteme politice comparate”, la Facultatea de Științe juridice și Științe Administrative București din cadrul Universității „Spiru Haret”.

- Discursul lui Rudy a picat ca al unui orășean ce-i zdrobește pe fermieri. / - Pierdem pe cei indeciși. / - Nu este totul pierdut. / - Guvernatorul?! / - Nu îl va favoriza pe Rudy, dacă nu-i dăm un imbold. /...- „Santinela”. / - Asta-i tot ce aud. Bine, ce vrei să fac? Să stau aici și să tremur? Vreau ca acel om să fie oprit. / - Nu vrea să se vândă! / - Știu asta. / - Dar sindicatele?! / - O grevă neautorizată?! / - Orice! Avem nevoie de o soluție. Nu am intrat în cursa asta ca să o pierd. /”

Sunt multe lucruri de analizat și interpretat despre *Om bogat, om sărac*. La fel și despre alte filme ori romane de succes, care ilustrează tema alegerilor în societate (A se vedea, spre exemplu, *The 20 Best Election Movies of All Time, From ‘The Manchurian Candidate’ to ‘State of the Union’*, de Wilson Chapman, 29 iulie 2024, <https://www.indiewire.com/gallery/best-election-movies-midterms-presidential-campaign-politics-film/>, consultat pe 10 ianuarie 2025. Am evitat, în mod deliberat, să abordăm aceste creații artistice. Nu dorim să copiem pe nimeni, mai ales că despre *The Manchurian Candidate* am auzit că a fost menționat la un post de televiziune.)

Abordând politica și alegerile prin prisma filmului ori literaturii nu am fi putut să evităm să menționăm unele opere ale lui Caragiale ori Mușatescu. Dar nu ne putem permite să divagăm prea mult.

Ne întoarcem, deci, la etalarea geniului oratoric al lui Rudy în campania electorală: „Să facem curățenie, chiar acum!...”

Presupunem că tuturor cititorilor le este familiar un astfel de discurs politic ținut în zona alegerilor. Acest gen de idei, foarte valoroase de altfel, și care stârnesc speranțe, se pot identifica în România de câteva zeci de ani. Chiar și în timpul socialismului se discuta despre luarea de măsuri pentru a combate umflarea aparatului de stat. Și acum, când scriem acest articol se promovează promisiuni de acest gen, atât peste Atlantic, unde se creează un departament al eficienței guvernamentale („Trump înființează noul Departament al eficienței guvernamentale” de A.D., 13 noiembrie 2024, <https://www.bursa.ro/trump-infiinteaza-noul-departament-al-eficienței-guvernamentale-88909354>, consultat pe 10 ianuarie 2025), care nu va face parte din structura executivului, însă va avea sarcina să crească randamentul activității acestuia, cât și în țară. Nu vom da nume și nu vom cita pe nimeni, pentru că scopul nostru este altul.

Observăm că unele elemente care conduc la victoria în alegeri, anumite metode de câștig al votului nu se schimbă, iar un anumit gen de promisiuni par a atrage în mod peren atenția unei părți a electoratului și a contribui substanțial la temelia succesului.

2. Să abordăm, acum, un alt serial de televiziune, mai nou în ceea ce privește realizarea, dar care tratează evenimente istorice mult mai vechi - „Medici: Conducătorii orașului Florența (*Medici*). (O dramă politică de familie petrecută în Florența la începutul secolului XV, difuzată în trei sezoane, între 2016 și 2019 (n.a.). Ca și în primul exemplu, evenimentele care ne interesează se petrec la televizor, numai în

Ar rezulta că, pe lângă legile scrise, menite să reglementeze desfășurarea alegerilor, element de bază al democrației, realitatea este guvernată și de alte precepte, subterane, rezultate în urma analizei și exploatarei tuturor lacunelor, curenților, hibelor, șovăielilor legislației și a deficiențelor statului. Acestea, mai mult sau mai puțin legale, sunt destinate să ocolească calea corectă, să provoace derută, manipulare, surpriză și să creeze sau netezească drumul spre succes al unora, ridicând, totodată, în fața oponenților obstacole aproape insurmontabile.

3. Pe lângă lucrurile vechi, nici ele cu o rezolvare foarte consolidată, apar altele inedite, care aduc speranțe noi, dar și necazuri.

Lumea evoluează (În 2008..., Barack Obama a făcut un scor pentru fiecare votant din țară, scor care anticipa cât de probabil era să îl voteze și dacă aveau să-i susțină campania. Și Hillary Clinton a avut un sistem extrem de sofisticat de vizare a votanților online.... Cambridge Analytica, o companie cu o bună experiență în branding și influențarea opiniei publice sau acțiuni psi-op..., lucrând pentru Donald Trump (alegeri 2016 n.a.), și-a făcut o bază de date de aproape 5000 de surse, pentru aproape 230 de milioane de americani... RNC a pus la bătaie propriul set imens de date, cunoscut drept „Voter Vault”... extras din *Oameni vs tehnologie. Internetul trebuia să ne elibereze*, Ed. Nemira, 2019, Jamie Bartlett, pg. 88-91) și știm din experiență că fiecare nouă cucerire a tehnicii, a științei, a culturii și civilizației aduce, odată cu părțile bune, și lucruri neplăcute, în detrimentul omenirii și al progresului ei. Sistemele devin mai complexe, mai sofisticate, au caracter de nouitate, vin cu surprize inexistente, iar societățile democratice trebuie mereu să se adapteze situației fluide, lumii în mișcare. (După împușcăturile de la Liceul Marjory Stoneman Douglas, din Parkland, Florida, boții și trolii ruși au început să posteze conținut provocator... Conform fostului director CIA, Mike Pompeo, acest lucru este acum o amenințare serioasă la adresa democrației... Democrațiile cu presă liberă, alegeri corecte și internet liber sunt obiectul mai multor imixțiuni externe decât autocratiile închise... ibidem pg. 113-114.)

Lumea dimprejurul nostru este de acord că democrația este cel mai corect sistem de conducere. Există, totuși, mai multe variante, soiuri, tipuri de subsisteme în interiorul democrației originale și, teoretic, se poate face o alegere, una care să se potrivească specificului poporului și să fie numai în beneficiul acestuia. Făcând comparație între diversele sisteme politice prin care sunt guvernate statele democratice, ne putem da seama cu ușurință de acest lucru. Acest gen de discuție dorim să-l stărnim prin acest articol unde abordăm subiectul alegerilor.

Este oare posibil să optimizăm acest sistem astfel încât să ne simțim mai fericiți, mai mulțumiți de felul cum el funcționează sau, cel puțin, alegerile să nu mai fie un prilej de litigii nesfârșite și de neuitat, de discordie, ură și batjocură reciprocă?

4. Cele expuse aici nu vor acoperi, în mod exhaustiv, subiectul alegerilor. Nici toate tipurile de alegeri. De unele elemente esențiale ale sistemului, cum ar fi vârsta care dă dreptul cetățeanului de a alege și a fi ales ori varianta votului electronic, nu ne vom ocupa deloc. Nu vom prezenta, atunci când analizăm un aspect ce pare că ar trebui îmbunătățit, toate variantele posibile de rezolvare, ci numai pe cele despre care credem că pot avea succes. Nu avem idei preconcepute în legătură cu ceea ce s-a întâmplat în realitate, nu vom încerca să ne substituim celor care anchetează anumite aspecte, nu avem preferințe și încercăm să nu fim influențați în logica noastră de nimeni și nimic altceva decât faptele pe care le cunoaștem. (Va urma)

Pictorul care și-a deschis muzeu

Muzeul de Artă „Vasile Grigore” din București

George V. GRIGORE

Pictorul Vasile Grigore, după ce s-a sfătuit cu sinele său tainic, comora tăcută adunată cu multă trudă dar și bun gust, constituindu-se într-o colecție care-i poartă numele. Astfel Muzeul de Artă „Vasile Grigore” a fost inaugurat și deschis în data de 25 mai 2004. „E mai bine să le vadă alții, decât să le păstrezi închise, să le privești numai eu”, a declarat artistul. Donația însumează numai în spațiile de expunere 500 de piese și ni se înfățișează ca un ansamblu care vizează aproape toate domeniile artelor frumoase. Colecționarul-artist nu își refuză posibilitatea proximității permanente a unui artist de care este fascinat, astfel încât pasiunea sa se îndreaptă spre câțiva artiști de seamă ai picturii, sculpturii și graficii românești interbelice și contemporane. Dragostea pentru arta populară românească a maestrului și pasiunea de a aduna obiecte autentice care să ilustreze varietatea motivelor decorative au dus în final la alcătuirea unei colecții etnografice deosebite, la care au contribuit diferite genuri de artă.

Muzeul de Artă „Vasile Grigore” se află pe str. Maria Rosetti nr. 29, în sectorul 2 al Capitalei. Piesele sunt dispuse în cinci săli, pe două etaje, reprezentând șapte secțiuni mari: pictură, grafică, sculptură, artă populară românească și artă decorativă europeană, orientală și extrem-orientală.

Cum a început totul? Cu ani în urmă, pe o stradă de legătură, pe atunci mai discretă, între Știrbei Vodă și Calea Griviței, la etajul întâi al unei case în care arta plastică și decorativă aleasă, lemnul lucrat, obiectele de cult sau stampele japoneze se găseau, necăutate, ci răsărite și împlinite acolo, parcă dintotdeauna, într-un decor interior intim, fascinant, de un rafinament cum rar se mai văzuse, prin el însuși o operă, putea fi întâlnit Vasile Grigore. Colecția personală a maestrului Vasile Grigore constituia privilegiul celor apropiați, singurii beneficiari ai unui tezaur sistematizat și coerent, ce prinsese contur pe pereții atelierului său. Tot prin străduința acestui mare colecționar a fost găsită și amenajată actuala clădire cu spații de expunere ofertante. Legătura cu arta universală este subtilă, discretă și întotdeauna văzută din perspectiva artei românești. În selecția de stampe japoneze, între care se numără artiști celebri din „Țara Soarelui Răsare”, se poate observa puterea revelatoare a liniei, la fel ca în cazul graficii românești. Pictate manual sau imprimare, piesele de porțelan de proveniență japoneză sau chineză se constituie ca un remarcabil ansamblu care impresionează printr-o cromatică strălucitoare și prețiozitate a suprafețelor pieselor. Ceramica englezească de tip-Delft, faianța germană, reusească și franceză nu sunt decât câteva din nenumăratele tipuri realizate, prezente în colecție. Pe aceeași linie a obiectelor de „uz casnic” se înscriu și piesele de metal, gravate, ciocănite, poansate sau perforate. Cu o cromatică armonioasă, covoarele orientale de rugăciune, de o rară poezie și distincție revin ca o realitate istorică în aproape toate

sălile muzeului. Marchetate, intarsiate sau pictate, exemplarele de mobilier oferă indicii despre marea îndemănare și sensibilitate a ebeniștilor francezi, olandezi sau japonezi. Colecția sa de discuri, precum și biblioteca, deasemeni părți componente ale donației, o completează și sugerează cu mare acuratețe care sunt direcțiile care l-au influențat pe artist și pe colecționar în același timp. Pentru fiecare dintre cele șapte secțiuni ale colecției, de la pictură și grafică până la stampe japoneze, de la icoanele românești pe lemn și pe sticlă până la covoarele orientale, biblioteca a fost în permanență pentru maestrul Vasile Grigore un instrument de îndrumare în demersul său artistic. Părea că tradiția marilor noștri colecționari a apus. Maestrul demonstrează contrariul și aceasta într-o manieră excepțională. Prin opera sa și prin ctitoria din str. Maria Rosetti 29, Vasile Grigore se înscrie în marea artă contemporană a veacului nostru. Admirabil desenator și sensibil colorist, Jean Al. Steriadi ar fi fost un posibil exemplu de urmat, dar nu a încercat niciodată să-și impună punctul de vedere, stimulând dimpotrivă incursiunile personale ale studenților săi. O cu totul altă structură prezenta Rudolf Schweitzer-Cumpăna, în a cărui desen viguros răzbăteau accente expresioniste. Mai erau Pallady, Petrașcu, Iser Steriadi, Catargi, Tonitza, Ciucurencu, Baba, Popescu-Negreni, etc. Samuel Mützer știa să încurajeze căutările studenților și, fără să le impună propriul canon reușea, ca și Steriadi de altfel, să întrețină o anume sensibilitate de tip impresionist. Dimpotrivă, Simion Luca, profesorul de gravură, cultiva disciplina studiului riguros, criteriile observației atente și transunerii exacte fiind pentru el criterii de profesionalism. Începând din anul IV, dorința de a se consacra picturii a justificat trecerea la secția de specialitate, în atelierul condus de Ion Marsic. Sub discreta sa îndrumare, talentul lui Vasile Grigore a evoluat, fără convulsive căutări, spre o timpurie maturizare. Se poate spune că, în iulie 1959, când Vasile Grigore absolvă Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, el era un artist format. Așa cum avea să observe Alexandru Ciucurencu, căruia i-a fost asistent între anii 1963-1970, pictura sa era, încă de atunci, „expresivă, simplă și clară... o pictură luminoasă, senină”, născută dintr-o „inteligentă observare și interpretare a vieții”. Preferința pentru compozițiile aerate, cu puține, dar bine definite forme, l-au impus de îndată atenției, lucrările sale fiind întâmpinate cu elogii din partea criticilor de artă și stăruitor dorite de către colecționari.

Istoria sa începe cu anul 1935, 27 ianuarie, în București, ca al-12-lea copil al unei familii de muncitori; mama – casnică, iar tatăl tinichigiu la CFR. Învață la Liceul „Aurel Vlaicu”. În anii 1953 – 1959 se pregătește pentru concursul de admitere la Conservatorul „Ciprian Porumbescu”, clasa de compoziție și dirijorat. Dar se decide în ultima clipă pentru Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, unde este admis. Aici studiază sub îndrumarea profesorilor Rudolf Schweitzer Cumpăna, Samuel

Mützer și Ion Marsic. La absolvire este numit, prin repartitie, profesor de desen la Liceul „I. L. Caragiale” din Ploiești, post ce fusese deja ocupat de nepoata directorului. Ca urmare se angajează tehnoredactor la „Editura Tineretului”, unde are prilejul să-i cunoască pe Tudor Arghezi, George Călinescu, Tudor Vianu, Mihai Ralea, Petru Comarnescu, Miron Radu Paraschivescu și M. H. Maxi - la acea dată director al Muzeului de Artă Blidaru, Gheorghe Matei, Petre Oprea, dar și pe cunoscutul rameur și colecționar Ilie Mirea. În 1961 primește bursa „Frederic și Cecilia Stork”. Perioada 1961 – 2005 este cadrul didactic la Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” (astăzi Academia de Artă) din București, fiind în timp preparator, asistent, lector, conferențiar și profesor universitar. În 1998 îi apare la editura ARC 2000 lucrarea „Scrieri despre artă”. În anul 2003 donează statului român colecția sa de artă, formată din pictură, sculptură, grafică, artă europeană, artă orientală, extrem-orientală, artă decorativă, circa 600 de obiecte. În anul următor, 2004, se deschide Muzeul de Artă „Vasile Grigore – pictor și colecționar”, în strada Maria Rosetti, nr. 29, București. În 2005 i se conferă titlul de „Profesor doctor Honoris Causa” al Universității Naționale de Artă București. De-a lungul carierei sale a primit numeroase premii și distincții în România, Polonia, Italia etc.

A avut numeroase expoziții personale la București, Bacău, Iași, Timișoara, Constanța, Cluj-Napoca, Târgu Jiu, Craiova, Viena, Annecy, Franța etc. A participat și la expoziții colective și de grup în țară și la expoziții de artă plastică românească în străinătate: Budapesta, Novi Sad, Zagreb, Belgrad, Londra, Menton, Ruse, Moscova, Praga, Köln, Lüdenscheid, Torino, Roma, Tel Aviv, Helsinki, Viena, Szczecin, Beirut, Rijeka, Skopje, Nepal, Bamberg, Friebourg, Varșovia, Palma de Mallorca, Washington, Chicago, Atena, Bagdad, Sao Paulo, Curitiba, Brasilia, Lima, Glasgow, Santiago, Caracas, Québec, Phenian, Damasc, Alep, Teheran, Tunis, Cairo; Teheran, Rawalpindi, Peshawar, Karachi, Leverkusen, Lisabona, Havana, Berlin, Copenhaga, Amiens, Kosice, Ankara, Szczecin, Khartoum, Bratislava, Moscova..., expoziții de pictură românească contemporană: itinerantă în mai multe state africane, „Portretul în pictura românească contemporană”, Moscova, „Peisajul în pictura românească”, Praga, Liège, Roma, Bari, Napoli, Mantova, Perugia, „Arta contemporană”, Salzburg, Praga-Cehoslovacia; 1983 - Salzburg-Austria; Roma-Italia etc, etc

În evoluția picturii românești contemporane, Vasile Grigore se manifestă printr-o muzicalitate și o melancolie de rară savoare, prin culoare și desen, izvorâte dintr-o autentică plenitudine sufletească, în care nici o tușă colorată nu este gratuită, nici un

semn grafic nu este întâmplător. „Grigore este un colorist care refuză disonanțele, deși tonalitățile sunt adesea contrastante. Difuziunea în lumină a tonului local le face aparent opozabile, astfel încât negrul și albul se solicită contrapunctiv. Tonalitățile pure se îngemănează melodic, într-o ritmicitate continuă. Liniile apăsate ale unui desen infuzat în culoare, sparg fără să distrugă liniștea împăcată a tonalităților calde.” (Octavian Barbosa). „Vasile Grigore este unul dintre cei mai importanți artiști din perioada modernismului românesc, ce a făcut parte din avangarda anilor '70, dintr-o generație de artiști care au încercat să iasă din dogmele proletcultismului.” (Petru Lucaci). „O pictură expresivă, simplă și clară.” (Alexandru Ciucurencu). „Pictorul are darul sintezei, al echilibrării contrastelor. E un liric nedisimulat, atras de încheșări somptuoase dar, în același timp, un sever cenzor al emoției, un împătimit al studiului posibilităților raționale. (...) El subordonează realitatea unei viziuni proprii, o constrânge să se supună ritmicii sale interioare și o recompune în imagini în care apar evidentă lui personalitate și dialogul între el și lumea înconjurătoare. Artistul face apel la organizarea cromatică a materiei picturale în funcție de contrastul rece-cald, pe care îl rezolvă adeseori în acorduri inedite, iar cromatismul este orchestrat cu o deosebită muzicalitate în armonii ce ating desăvârșirea.” (C.R. Constantinescu).

Pictorul Vasile Grigore a decedat în 2012. Lucrările sale, în afara celor din propriul muzeu, sunt prezente în muzeele de artă din Constanța, Craiova, Galați, Iași, Târgu Jiu, dar și în colecțiile particulare din țară și străinătate. Îndrăgostit iremediabil de culori, pictorul Vasile Grigore a căutat și unduirea formelor în lumină, prin colecțiile sale care îl inspirau și îl făceau să se simtă ca acasă în atmosfera unor țări mai orientale sau mai occidentale decât în țara nașterii sale, pe care a iubit-o și căreia i s-a dăruit pe sine și opera sa: România.

Surse: wikipedia.org; mavg.ro; vatra-mcp.ro; cultura.ro; cimec.ro; noapteamuzeelor.org; onlinegallery.ro; cmn.ro; historia.ro; parkopedia.ro; fandom.com, societateamuzicala.ro

Bibliografie: • Octavian Barbosa - *Dicționarul artiștilor români contemporani*, Editura Meridiane, 1976 • Constantin Prut-*Dicționar de artă modernă*, Editura Albatros, București, 1982 • Album „Vasile Grigore Pictor și colecționar de Artă”, Editura Monitorului Oficial

